



## BEVEZETŐ

A Repertórium a Móra Ferenc Múzeum Évkönyve című kiadványsorozat 1956–1992-1 között megjelent köteteit tartalmazza. E kötetek – az országos gyakorlattal egyezően – egyaránt tartalmazzák a régészet, a néprajz, a történet, az irodalomtörténet, a művészettörténet és a természettudomány témakörét. Később „közel 40 esztendő múltán beláttuk, hogy a korszerűsödő múzeum kinőtte tudományos közleményeinek eddigi kereteit. Terjedelemben, tartalomban, technikában és eladhatóságban is ... Úgy döntöttünk tehát, hogy évkönyvünket öt szekcióra bontjuk” – olvasható az 1995-ben megjelent új szerkezetű múzeumi kiadvány, a *Studia Archaeologica* 1. kötete előszavában. Így hát e sorozat a jelzett időpontig egy egységes szerkezet utolsó darabját jelenti, ezt követően már a főbb tudományágak önálló kötetei jelennek meg.

A korábbi szerkezetben a perelt kötetek általában egy-egy önálló, egy szerző által írt monografikus munkát jelentettek. Ezek közül nem jelentek meg: 1986/2., 1987/2., 1988/2., 1989/2-es kötetek).

A repertórium összeállításával a keresést, a jobb eligazodást, a kutatást kívánjuk megkönnyíteni. Szerkezete a következő: 1. *szakrendi rész*, 2. *tárgymutató*, 3. *szerzői névmutató*.

Az első, analitikus szakrendi rész, a cikkeket, egy általunk kialakított szakrendbe hozza, amelyen belül az írásokat a szerzők abc-rendjében, az egyes szerzők munkáit pedig időrendben közli. Mivel a repertórium a tudományok igen széles körét csoportosítja – a régészettől az irodalomtörténetig s a természettudományokig –, a fölvelt címanyag pedig viszonylag kicsi, rendszerünk szükségképpen csak nagyoló. Csak a főbb tudományterületeket választja szét, s nem törekszik bonyolult alrendszerek kialakítására. Ezt tehetjük is, hiszen az anyag részletes, tartalmi föltárása úgysem a szakrendi, hanem a legkülönbélebb igények kielégítésére alkalmas tárgymutató feladata. (Gondok azonban még így is akadtak: pl. egyes tanulmányok több szakba is tartozhatnak – így említhetjük Szovák Kornél munkáját (A fehérló monda kérdéséhez), mely a régészethez, a történettudományhoz és az irodalomtudományhoz is kerülhetne, vagy Veszprémi László tanulmányát (A magyar honfoglalás útiránya és középkori elbeszélő forrásaink) szintén a történettudomány, vagy irodalomtudomány körébe való).

A második, a tárgymutató a tárgyszavak füzérét és azok variációit hozza. A tárgyszavak ki-alkításánál általában ragaszkodtunk a szerzők által megfogal-